

דברי הכפר

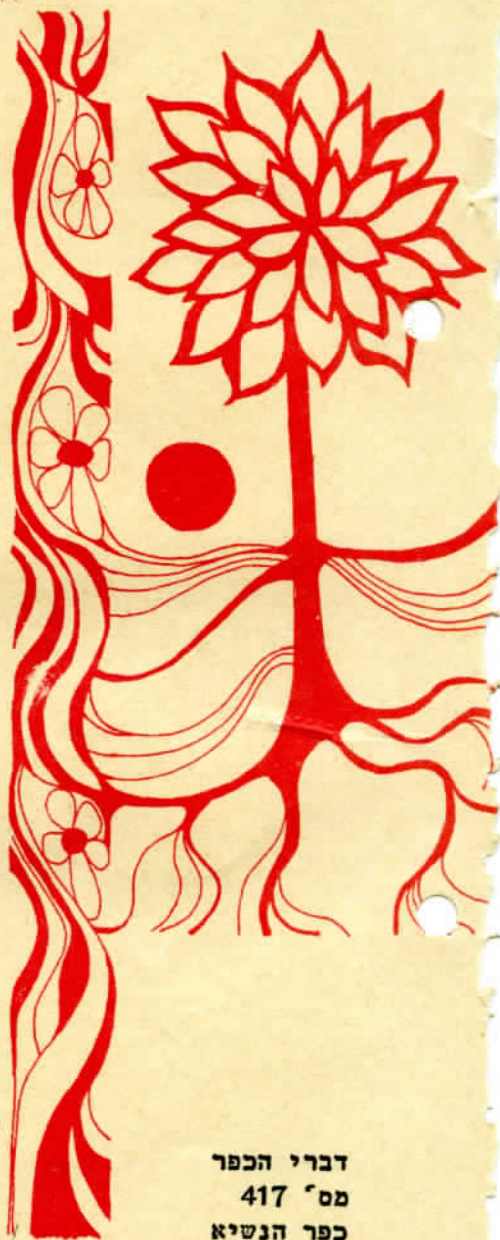
כחלי ביחי אינם כחיץ לי ביני לבין עולם, -
יש חסד הצמיחה, המקשיבה אך פנימה,
כי המקשיב לכל אינו שומע כלום,
רק המחריש המולוחיו לשמוע הדממה
שומע את הכל ואח כולם.

כחלי ביחי אינם כחיץ לי ביני לבין עולם, -
הם עצימת עיניו של הרואה דבר עד חם;
כי הרואה הכל אינו רואה מאומה,
רק הצופה אל האחד-ואיך-בלתו
זוכה לראות כל הדברים כולם.

כחלי ביחי אינם כחיץ לי ביני לבין עולם, -
הם סוד ההתגלמות לומר באיך מכלים;
כי הדובר בשער אינו דובר לאיש.
והסחים טנדרו סחים אך זה לזה,
רק המסיח עם נפשו מסיח עם כולם.

כחלי ביחי אינם כחיץ לי ביני לבין עולם.

אברהם שלונסקי.

דברי הכפר
מס' 417
כפר הנשיא
25.7.75
יז' באב תשל"ה

י מ י ה ו ל ד ת

יעל נמנוב	28/7
ורני לוי	
צבי קורנבליס	29/7
סוזן שוורץ	
אורלי ארנולד	
ליאח גולדברג	
עמוס ניצן	30/7
אהוד וגנר	31/7
נחמן אנגלסברג	1/8
בסי דוארי	
אורה נמלי	
ינאי קולט	
שירה פק	2/8
דליה וגנר	3/8
מיכל גוטר	

י מ י ה ו ל ד ת

חנה ושמאל יודאיקין (49 שנים)	28/7
חיה ואמיל פרנק (44 ")	30/7
רונה ונחמן אנגלסברג	31/7
שילה והנרי בן-יהודה	2/8
שירה ויואב פק	

X+X+X+X+X+X+X+X+X+X+X

מערכת דברי הכפר מבקשת מחנדים
לחיבור (קולצית) העלון. כל
הנענה לבקשה זו יבורך.

להורים שכתב ממלאים תפקיד זה:
אנא חברו את הדפים בקפדנות.

בתודה מראש.

X+X+X+X+X+X+X+X+X+X+X

"בימים ההם היינו מקללים את הטרקטוריסט
שעלה על שטוצר וגרם להפסקת מים...הגיע
עידן הטכנולוגיה וביום ששי שעבר קללנו
את הטייס מנמין הטיס שגרם להפסקת חשמל."
סוף סוף חשבתי שמצאתי משהו ראוי לכותרות
דברי הכפר. אבל בשיחה טלפונית הכחישה
חברה החשמל את הסיפור. אחר-כך טענו
"שלא יודעים" והמעשה אפוף מסתורין. דבר
אהד ברור: הצבור מעדיף לקרוא חדשות
פיקנטיות (אפילו בדויות?) מאשר עובדות
יבשות. בכל אופן, ביום ששי היתה הפסקת
חשמל...

במדא הולך ומתקפל: השבוע נכנס צורת הפרוק
והוציא מערכות אצטבאות, והיטים וציוד מכל
הסוגים. קרול ל' אומרת שאסור לקום מהכיסא,
כי הצוות מיד "מחל" אותו, מרוב יעילות!
האולם דומה לישוב ספר במערבון, אחרי
התקפת אינדיאנים, כשרק קולות ופאטים
מהדהדים בו...

רפואה שלמה לגרשון מ' השוכב שוב בבית
החולים בצפת. גם דינה בן-צבי נמנאת
שם, אמנם בחפז: עבודה מעשית כחלק של
לימודיה בפזיותה.

ביום ששי לפני שבוע נסתיים המחזור ה-כ"א
של אולפן כפר הנושא כ-20 תלמידים קיבלו
תעודות גמר, ועוד כ-6 שלא סיימו את
הלמודים, עבדו ימים שלמים במסך החודש
האחרון של האולפן. יש כאלה שחוזרים
לארצות מוצאם, אך החברים ימשיכו לראות
פרצופים מוכרים בין הזמניים הרבים
הנמצאים בינינו כעת. האולפן הבא אמור
להתחיל ב-20 באוגוסט, ונקווה להרשמה
"מרשימה"!

ישראל ה' וצוותו הנאמן מעסיקים את ילדי
בית הספר בפעולות שונות ומשונות ואנו
מקווים לקבל ושמעם משני הצדדים בגליון
הבא. דו"ח ביניים: מוצלח ביותר!

ברונטולוגיה 2

(המסך סדרת הראיונות של באי הכנס הבין-לאומי...הפעם אריק מראיין את בקי)

שאלה: מדוע את מחענינה בברונטולוגיה?

תשובה: מפני שרימונד ואני - כרידי הועדה לתכנון לטווח ארוך - ממשיכות להוות "חוליה" להסבת מקצוע, וחלומת לבנו ניתנת בשלב זה לחברים בגילם מעל 40.

שאלה: יצאת לכנס הבינלאומי לברונטולוגיה שנערך בירושלים. מה חפשה בכנס שיועד למומחים דווקא?

תשובה: חפשתי תשובה לשאלה שלא אחת ניצבת בפני החוליה: כאשר חברים מגיעים לגיל העמידה ונוכחים לדעת שמסיבה זו או אחרת אינם מסוגלים להמשיך בעבודתם, האם רצוי לכוון אותם לטווח שהוא זר להם לגמרי? יש שאלת מטנה: האם בגיל מבוגר הם מסוגלים לרכוש מיומנות חדשה?

שאלה: והכנס נתן לך תשובות?

תשובה: לא ברורות. קיבלתי הרושם שרוב המומחים סבורים שלמרות סקסה להקנות ידע לגילים מבוגרים וסזמן הלמידה חייב להיות ארוך יותר, המסימה אפשרית בהחלט בחנאי שקיימת מוטיבציה מספקת.

שאלה: האם בכל דרך שהיא הוזכרה בעיה הזקנה בקבוץ?

תשובה: כן. הקשבתי להרצאה מענינה מאד שנשא חבר קבוץ ארצי אורי לוי ונתן. עיקר דבריו היה שאלה שמחפשים מקצועות חדשים עבור גילאים מתקדמים שוגים שגיאה בזה שנותנים להם עבודה הגרתית של הרכבה ב"סרט נע" הקסורה בפעולת הידיים. למעשה, ואולי זה מפתיע, קל יותר לאנשים אלה להפעיל את מוחותיהם בכוונתם חדשים, כי המוח שומר על כושרו יותר מן הידיים! לדעת המרצה הזמן האידיאלי להסבה מקצועית הוא בין השנים 45-55 ודווקא כאשר האדם מעריך, וסביבתו מסכימה, שהוא עדיין מתפקד ביעילות. אני חושבת שתוכן הרצאתו חשוב לנו עד כדי כך שאחרי טאציה להשיג ממנו פרוט נוסף, אפרסם את עיקר ההרצאה בהרחבה.

שאלה: מי היו באי הכנס בירושלים?

תשובה: כפי שציינתי באחת מאלותיך הכנס היה בינלאומי, והיו מרצים מאוסטרליה, מסקנדינביה, מהולנד, מבריטניה, מישראל ומעוד ארצות. רפת הכנס הייתה אנגלית והופתעה לראות שאחוז גבוה של מרצים היו אנשים צעירים בגיל 20-30.

שאלה: האם הייתה נקודה מסוימת שעשתה עליך רושם עמוק?

תשובה: מרצה אחד הביא תוצאות סקר שערכו אצל נכים בנות 50 ומעלה. נשאלו מהם הגורמים שיניעו אותן לעבר לעבודה חדשה. למרות שבין החשובות היו דברים מקובלים למדי כגון חנאים ומסכורת, אצל כלן, כולל אלו מעל גיל 60, עמדה האפשרות לרכוש מיומנות חדשה גבוהה בסולם העדיפות. והמרצה סיכם "אם הן מאמינות שהן מסוגלות לעשות משהו מעין זה, עלינו ליצר את התנאים שיאפשרו להן לעשות כן".

מקנדה לחקציב כולל

4

מחברר לי שחברים אחדים קאלו טאלה קונקרטיט על חיינו במונטריאל: האם לפי דעתנו הצלחנו לנצל את הזמן שבלינו סם? בנוסף, אני רוצה לענות לקולין ולהעיר על הצעתו באור הנסיון שלנו במסך השנה שחלפה עלינו.

מטרת נסיעתנו הייתה השתלמות מקצועית בשביל פאול. הוא הרגיש שלמד הרבה ומתכוון לדווח ביחר פרוטרוט בעתיד הקרוב.

גם אני "השתלמתי" באותו הזמן. היסגתי עבודה בגן הילדים של דיסון (בכיתה אחרת, כמובן) בכוונה להגדיל את פרנסתנו. התברר שבחיתי במקצוע המקופח ביותר בקנדה, מבחינה משכורת, וטוב שלא הצטרפתי להחקייים במשכורתי בלבד. אף על פי כן, הידע שרכשתי תוך כדי עבודה זוהב: מטרות החנוך לקראת הכניסה לבית הספר, ההכנה ללמידה, גישת הגן כלפי ההורים, גישות וחדמית המורה (רוב רובן בוגרי אוניברסיטה עם חואר בחנוך גיל הרך) - כל האספקטים ענינו אותי במיוחד בהשוואה לחנוך המשותף, וכחוצאה נחנו לי פרספקטיבה טובה יותר לגבי מצבנו כאן.

בנוסף, הספקתי להתחיל ללמוד מכונת כתיבה, עברתי קורס לשון עברית ורכשתי רשיון נהיגה.

קנדה ארץ גדולה ויפה, עשירה באוצרות הטבע ועדיין חפשיה מנגע בני אדם - ארץ רחבת ידיים עם מרחבי מים. מקבלים הרגשת מרווח שלא קיימת בישראל. בדרכים אחרות אמנם, מצאנו דמיון בין אורח החיים בקנדה וזה של ישראל: הנהיגה במונטריאל מתחת לכל בקורת, הפוליטיקה המקומית נוהלה לפי מיטב כללי "הפרוטקציה" והמחקר האחרון גילה שבמסך השנה הקודמת עמדה קנדה בראש הטבלה העולמית בשעות העבודה שהופסדו בגלל שביחות.

כמובן פאול נהנה מאפשרויות התמרון של רכב צמוד (למרות שהתקלקל לעתים קרובות) ואני נהניתי מהיותי עקרת בית. אבל שנינו שנאנו את הרגשת התסכול של מאבק החיים בעולם קפיטליסטי, ואת הדאגה המחמדת לכסף (או לכסף שחסר לנו) - וזה מוביל אותי להצעתו של קולין.

באחד הימים אולי נגיע למצב בו נוכל לפעול לפי הצעתו, או הצעה דומה, אך לפי דעתי נצטרך להחליט על קווי הנחייה קפדניים ביותר. חפצים כגון סטריו, טלוויזיה, מזגן נכללים בערך באותו טווח מחירים ואפשר לקנות אחד מהם במסך שנה, לפי החקציב שקולין מציע. לעומת זאת, נסיעה לחו"ל מצריכה חסכון של החקציב כולו במסך שבע שנים.

זכור לי כמה העיק לי הצורך לחסוך חלק של הכנסותינו החדשיות כדי לממן את הנסיעה הביתה או לכסות הוצאות בלתי צפויות כגון תקון רכב, טפול שיניים וכו', ובכלל לדאוג לכלכלה השוטפת. שיחותינו חמיד הופנו לעניינים כספיים או חמריים. לפי דעתי קשה לבקש מחבר להוריד את הוצאותיו למינימום מסך 7 שנים, בו בזמן שהסכנים מעלים את רמת חיהם באופן ניכר - זה לא מביא למצב חברתי בריא.

בינתיים, לדעתי מוטב שנחליט את המבצעים שהתחלנו - דודי חשמל, שפור מצב הרהוט וכד'. אני כשלעצמי הייתי מוכנה לקבל חוספת לחקציב הכולל, הייתי רוצה לקבל קצת יותר להוצאות הקטנות לפני שאגש לקניה חפץ "גדול". אפשר גם להגדיל את הסובסידיה למחיר הדלק לחבר ו/או אוטו לחבר.

בקצור, ראינו ולמדנו הרבה במסך הזמן שהיינו בחו"ל - ובין היתר הועמקו הבנתנו והערכתנו של חיי קבוץ.

קרול בילבורי

בעיה בוערת...

אל החברים

עיתים זורק אדם רעיון וזה מחמוסס לפני שנראית הבועה.

לפני כחודש כתב דוד דכולט כחבה על המצב הירוד של הספורט במשק הוא קמו על חוסר מיקום וחנאים ליצירת אימונים אינטנסיביים, לאותם אנשים שמעוניינים בשטח זה.

דוד הציע להפוך את גמא לאולם ספורט ענק הכולל אגפים שונים, הצעה זו לצערי ירדה מהפרק (לדעתי זו אגדה ממש, כמה אפשרויות טמונות בה!).

פתרון אין,

גם אני נחקלתי כמו דוד בבעיה דומה, השנה פנו אלי חברות רבות, לקיים חוג מחול, והתעמלות - ובעצם למה לא? אני הסכמתי, אך שוכ נעמדתי בפני אותה בעיה שהיתה לי בעבר - חוסר מיקום, בימים עברו נדד החוג ממקום למקום ושבר הדרכה בנחת תוך ה"חזרה".... קשה לאדם לבוא לחוג כשכל יום החוג מחליים במקום שונה, בדרך כלל השתמשנו בכחות, אך כיוון שלרוב מספר המשתתפים גדול, נוצרה דמיסיה נוראית.

לאלה שיצביעו על החדר הכחול כעל פתרון אפשרי - מותר לציין שהחדר מתאים אולי לאימוני שחיה, אך בשום אופן אינו מתאים להוראה. את מירב המקום תופסים מכשירים שונים ולוחות מנשבות בו בחורף. אגב ניסינו פעמים מספר להשתמש בו אך פשוט זה לא הלך.

הבעיה מקיפה גם את ההוראה בבית הספר. אני מלמד ריחמיקה בכחות של 15-20 ילד בתוך הכתה עצמה, המקום קטן ובודאי שקשה ליצור מעוף בתנאים שכאלה, הילדים מחלוננים על צפיפות המקום והצדק אסם.

אני רואה נחיצות רבה לאולם גדול המאפשר קליטה של מספר רב של אנשים, ושאפשר לקשטו בהתאם וליצור בו אווירה ספורטיבית תנועתית והוא יהיה כתובת לאותם חברים המעוניינים בחברות הגוף.

אנחנו אחד ממיעוט המשקים (בגילנו), שעדיין אין לו מקום מעין זה. אני פונה לחברים אנא עזרו למציאת פתרון לבעיה בוערת זו!

שרי שובל.

(עוד מכתב גלוי)

"המספר שחייגת מנותק בשל חבלה זדונית בכבלים המספר שחייגת מנותק בש ..."

כשהדם עוד רותח בראשי, עד כדי שמיעת הבוזות הבוקעות (משל מים רותחים), חשתי עצמי חייב תשובה למקרא השורות אשר קראו עיני. - מוכרת לכולנו אימרת פיו של אחד תמים: "אני שונא בדלנים שחורים ..."

מושכת עט יקרה - ההכללה היא דבר מסוכן, לא כל שכן כאשר היא כוללת בתוכה הנחה מבוססת על עובדות שהן לא קיימות. הדרך בה את מסיקה את מסקנותייך ממש פוגעת בקורא ומזכירה לו עת בה היו אלה נציונליסטים מסקי המסקנות. לכן בקשה לי אליך: לפני שאת נותנת ליצר הכעס להתפרץ, חשבי מעט, ולו כהוא-זה.

בחודה מישראל שפגע

ירון.

מדוית הראייה שלי

אינני רוצה להשתמש במילותיה החריפות מדי של חמר, ואין בכונתי לפגוע באיש. אבל גם אני מצטרפת לרשימת הקובלים כנגד המעשנים.

אף כי מעולם לא עשנתי, אני מרשה לעצמי להביע דעה בנושא, בתקווה לשנות גם את דוית ראייתם של המעשנים. אנחנו חיים בחברה שמקובלים בה נוהגים שונים של החש-בוח בזולת: אנו שומרים על שקט בשעות הצהריים והלילה כדי לא להפריע את מנוחת השכנים. בעלי הכלבים חייבים לדאוג שכלביהם לא יהיו מטורד לכלם. איננו חולצים נעליים בשעת הארוחה ומשתדלים לאכול בפה סגור, על מנת לא להגפיל את האוכלים עמנו. ענין העשון הוצא אל מחוץ לרשימה זו. מעולם לא שאל אותי שכן למושב באוטובוס אם הסיגריה שלו תפריע לי. כן לא זכור לי חבר ששאל שאלה דומה כשהתחשק לו לעשן ליד שלחן האוכל, או אדם ששוחח אתי על המדרכה, או זה שישב לידי בערב הסרט.

אנשים בדרך כלל נמוסיים ומציעים לי סיגריה, אחר מציתים לעצמם, נושמים את העשן ומפזרים אותו לכל עבר. לא חמיד נושפים ישר לפרצופי.

בהשתלמות האחרונה למורים, התקיימה הרצאה בה השתתפו כ-200 מורים. כעבר 20 דקות, התמלא האולם הממוזג עשן בצורה כזו, שהמשך הישיבה בו היה ממש ענוי. לבטח הייתי קמה וחומקת החוצה, אלמלא רכבת המשועממות שיצאה ממש מתחת לחוטמו של המרצה. התאפקתי, לא רציתי להיות חוצפנית.

בסמינר ארנים הייתי חייבת בד"כ לסבול את העשן אם רציתי בקרבתן של הבנות המעשנות. עלי להמשיך ולסבול את העשן אם רצוני לחזות בסרט, או להנות ממסיבה או לשבת באספה. למזלי עוד לא מותר לילדים בגיל בה"ס היסודי לעשן.

למה? למה מקובל שהעשון הוא בעיה של כולנו? שלי כמו של רחל כמו של מי שעוד לא נגמל. רחל, למה שלא יעלה על דעתנו להסיף מוסר ולקבוע היכן יעשנו? כדברין, סוף סוף החברה שלנו איננה מורכבת אך ורק ממעשנים ומכאלה, שימותו אם יאלצו להתאפק עד ההפסקה. למה באוטובוסים ובבתי קולנוע בעיר אפשר לדרוש מאנשים שלא לעשן (על כל פנים השלטים עושים זאת) ואצלנו לא? אולי אצלנו דווקא! כיון שאנו כה מעוניינים בפעולות חברתיות משותפות.

אינני מדלזלת כלל וכלל במי שאינו יכול להגמל. זכותו לעשן. אבל למה ההתחשבות בו צריכה לעלות לי בבריאות? הגיע הזמן שיחחיל הוא להתחשב בסובבים אותו, דבר שמשום מה לא מקובל אצלנו.

הייתי רוצה שמשוהו בדרך המחשבה המקובלת ישחנה: לדעתי הסיגריה צריכה להיות בעיתו של המעשן בלבד. בדיוק כשם שהטפול בכלבי היה בד"כ בעיה שלי בלבד. הייתי רוצה שנהוג יהיה להתעניין לפחות ולשאול: "האם זה מפריע לך?" ואם התשובה תהיה חיובית, מן הראוי יהיה לדחות את הספוק הזה לקצת יותר מאוחר.

אם מישוהו מן הקוראים יחרש מדברי וינהג בהתאם, הרי שהשנוי החל.

על עניני מועדון וטלויזיה

לגבי המושג "מועדון", הוא מקום נוח ואינטימי, בו אפשר לשחות כוס קפה, לקרוא ירחונים, לשוחח או לשחק, ותו לו. מושג זה לא חופס לגבי המועדון שלנו בגלל מימדיו הגדולים (זאת לא רק דעה, אלא גם דעה האדריכל). זאת לא אומרת שהוא לא מועדון, הוא פשוט מועדון מסוג אחר, המשחק חפיד אחר בחיי החברה. למעמד זה של מועדון יש גם חסרונות וגם יתרונות, ולנו יש אפשרויות שמקנאים בהן במשקים אחרים, הסובלים מחוסר מקום צבורי גדול. בצורתו הנוכחי משמש הוא מקום מפגש לארועים רבים:

אספת החברים (נוח בהרבה מחדר האוכל)
קבלות פנים לחתונות, ברית מילה וכו'
קבלת פנים רשמית וישיבות עם מוסדות חוץ
פעולות ועד החברות והופעות חוץ
הערוכות של אומנים, חצונות ומכירות
ארוחת ארבע לחיילים ולדור הצעיר
ארוחת ארבע משותפת לאורחים עובדים (כאין להם מועדון)
חברויות ברידג' (והחוג הקבוע)
מקום קבוע לפסנתרן (כאין לו פסנתר פרטי ומתאמן לבד ולעם נגנים
ביח כנסת לחגים ולבר-מצוה
הוא פתוח במשך כל שעות היום לחברים הרוצים לתפוס קצת שלווה,
ולכחוב ולקרוא עיתונים בשקט. בנוסף על החברים המזדמנים לשם,
הוא משמש מועדון לזמנים, אשר אין להם מפגש משלהם. (אגב,
למשקנו יש מוניטין בין זמנים שעברו בכמה משקים, כמשק עם
גיטה חברותית לאורחים, ולא של משק המנצל את הזמנים לכוח
עבודה בלבד.)

בנוסף

מי בא לשבת במועדון בערב? נכון הוא שכעת לא באים הרבה חברים ערב-ערב; באים חברים צעירים שיש להם הרבה פנאי, והרבה זמנים, ומספר רב של חברים נכנס לכמה דקות - לכוס קפה חטוף, לבלות את הזמן בין סדור העבודה, ספריה וישיבות וכו'. מה רע בכך?

נעזוב את השאלה "מי בא לבלות סתם במועדון?". נראה מי בא למטרה מוגדרת למועדון:
יום ב' ערב חברתי יזום: באים 30 - 80 חברים מידי שבוע ומבלים ערב נעים.
יום ה' חוג ברידג' אזורי: אנשים באים מכל האזור להכחחף בחוג אשר קם ביוזמת חברינו.
יום ו' כבוד אחרי קבלת השבת.
מוצ"ש אספה

שאר הערבים כרגע עובדים זמנים בהגשת כבוד הגעתי למסקנה שהמועדון שלנו רחוק מלהיות "מת". נכון שהוא לא אינטימי; הוא פשוט משמש חפיד אחר.

יש לנו צורך גם במועדון אינטימי, מטופל יפה, שאם יושבים בו עשרה חברים, המקום לא נראה ריק. בכל זאת, אולי ניתן לספר את המועדון הקיים, אך תכנית כזאת מצריכה השקעה גדולה מאד ברהוט פנים וסדורים אחרים, ותכנון כל אנשי מקצוע, לרבות אדריכל פנים, להבדיל מפעולות פרטיזניות, אפילו תוך כוונות טובות. יחד עם ההשקעה אנו חייבים לחפש אנשים המוכנים לקחת את האחריות כחפיד מלא, ולא כחלק של עבודה

עניני מועדון (המשך)

אחרת. אנו לא יכולים להכניס חפצי נוי ורהוט בעל ערך, כשהמקום לא נעול ואין אחראי לו. כרגע העתונים נעלמים כעבור יום, לא לדבר על צנצנות, פסלונים ודברים אחרים. אך אם אנו רוצים מועדון במלא המובן, אנו צריכים לדאוג שיהיה חבר שיתמסר לתפקיד באופן מלא (ז. א. כמה ערבים בשבוע).

בענין הטלויזיה

אין לי ספק שהמועדון לא המקום הכי נוח לצפות בחכניות טלויזיה, אבל חברים שהציעו להחזיר את המקלט למועדון זכרו רק את הנוחיות שלהם, ושכחו איך המצב היה נראה לאחרים:

- (א) חכניות מתחילות בשעה 5:30, ואי אפשר היה למנוע כניסת חברים עם ילדים קטנים (למרות החלטות שנעשו). המועדון נהפך למקום נוסף להחרוצות ובלוי ילדים, עם כל הכרוך בזה.
 - (ב) הכניסו אוכל ואחר-כך השאריות והכלים נשארו על הרצפה - בקיצור התנהגות לא חרבותית.
 - (ג) כורסאות וכריות נלקחו לאזור הטלויזיה, ולא הוחזרו, כך שהאגף הגדול נשאר במצב פרוץ. מי שרצה לשבת במועדון ולאו דווקא לצפות בטלויזיה היה צריך להסתפק במסגרת הכורסא ורצועות ניילון - אווירה לא נעימה בהחלט.
 - (ד) עיקר המטרד היה האווירה המחוחה, שהגיעה לפעמים עד כדי ריבים בין אלה שרצו לשמוע חכניות בטלויזיה, לבין אלה שהטלויזיה הפריעה להם בעסוקים אחרים. שכחנו מהר את האספות והפעולות האחרות שדחינו את תחילתן עד שהסכימו לסגור את הטלויזיה.
 - (ה) אלה שהציעו להכניס עוד טלויזיה למועדון ושחברים יירדו למקלט בזמן שהחכניות מתנגות עם פעולה חרבותית, ייראו מהפעילות השבועית שפירסונו לעיל שבעצם יש רק שני ערבים פנויים לטלויזיה, אם נקח בחשבון שביום ג' כמעט כולם הולכים לסרט, כך שיצטרכו ברוב המקרים לחזור למצב הנוכחי במקלט.
- אני טוענת כלמרות הכוונות הטובות וכל ההחלטות, אם נכניס טלויזיה למועדון נחזור למצב הקודם של אי-נעימות וחכוך בין חברים.

מה בנוגע להצעה לדלת הזזה? לדעתי היא פיל לבן! -

- (א) התקרה בנויה בשני מפלסים, כך שאפילו היינו עושים דלת ענקית היא לא הייתה מגיעה עד התקרה, ולא הייתה מונעת רעש והפרעה.

(ב) היא מכערת את המועדון.

- (ג) היא מונעת אוורור באגף הגדול מכיוון שכל החלונות הניתנים לפתיחה נמצאים באגף הטלויזיה.

לדעתי הכנסת מקלט טלויזיה למועדון היא מעין מסחק יו-יו שאנו מחזקים בהחלטות האספה, שפותר בעיה של אנשים אחדים וגורם רוב בעיות אחרות לאחרים. היא לא נראת לי פתרון בכלל.

הוסבר לנו לא פעם על ידי חסידי הקבוץ שהגוף הקובע והסמכות העליונה בכל הנוגע להחלטות ולאשרי המלצות הועדות הסונות היא אסיפת החברים. על כן, נפגעי מצורת החדרת נושא "הטלויזיה" לסדר היום של האספה לפני שבוע, עד כדי בקשת הצבעה והכרעה.

אם אנו מחיסיס לאספה כפורום לרב-שיח בין חברים על נושאים חשובים מכל הדרגות והבחינות, ולא סתם לחותמת גומי להמלצות הועדות, עלינו לנהוג בהתאם. עד כה, כל נושא מסובך, רגיש, כואב או חשוב הובא לאספה רק לאחר הסבר או מבוא - בשיחת חברים, בדפי עלון, בלוח המודעות או אפילו בשהות זמן שאפשרה לחברים לגשת לחברי הועדה המספלת בנדון לשם בידורים. מי שהצביע באספה עשה זאת בידיעה ששקל את הנחונים ובחר בדרך הטובה בעיניו.

ענין הטלויזיה הובא לאספה בצורה בלתי ברורה. למרות נסיוני, לא הצלחתי לגלות לפני האספה מהן בעצם ההצעות הקונקרטיות של ועדת החברה - רק נודע לי שחברי הועדה היו תמימי דעים. על כן צפיתי לפתיחת הדיון באספה כדי שנוכל לדוש את הנושא כולו ולהכריע בעתיד הקרוב. מה רבה הפתעה כשנחבקשתי פתאום להצביע בענין!

אחת הזכויות של חבר היא זכות ההצבעה באספה. זאת אומרת: זכות נטילת חלק בהכרעה חייבו. (מי שלא בא לאספה להצביע בנושא כלשהו, אפשר להניח שהענין לא חשוב לו עד כדי כך ושהוא סומך על הכרעה המעוניינים, המוסמכים או המחמצאים בנושא.)

אם אנו מחיסיס חשיבות לדעותיהם של חברים (המתבטאות בהצבעה באספה), ניתן לחברים להצביע לאחר מחשבה מספקת בנושא ולא על רגל אחת. אם אנו מכירים במעמד האספה בחיי החברה, ניתן לה את הכבוד המגיע לה - בחרנו יושב ראש, נשמע בקולו, ולא נהווכח כמו נשים בשוק.

ואם הגענו להכרעה, נפעל בהתאם. אני מוכנה לשבת שעתיים, שלוש בלבד, נושא חשוב (וקשה לפעמים כשאנשים מתחילים להשמיע זה את זה) אך אינני מוכנה לבזבז ערב שלם על נאומים ולהחליט החלטות שאין להן רגליים. לא מזמן, למשל, החלטנו באספה סוערת על כללי בטיחות לגבי נהגי טרקטורים. למרות כל הדבורים, המשיכו נהגים בהרגליהם הישנים (וביניהם חברים בעלי מעמד במסד החברתי) - הסעה נוסעים על הכנף, עזיבת טרקטור מותנע כשפעוס יושב ליד ההגה. למה לי לבזבז ערב אם ממילא לא ממלאים אחר ההחלטות? אגב, כשפניתי לחבר שמונה על ידי האספה כאחראי על עניני בטיחות ונהיגה, קיבלתי תשובה מוזרה: הוא לא יכול לפעול כי אין לו ועדה! אכן, מצב מוזר.

פעם טענו על גבי דפי העלון שיש חברים המזלזלים באספה... להעתי יש מקרים רבים כשהאספה מזלזלת בחברים.

המצב הדמוגרפי

המצב ב-20/7/75 (אחרי קבלת 4 חברים חדשים)

חברים	112
חברות	105
סה"כ	217

מה-217 עכשיו מחוץ לביה - בחופש ממוסך = 6
בצה"ל = 2
בשליחות = 2

מועמדים	7
מועמדות	2
סה"כ	9
בני משק מועמדים	
בנים	24
בנות	25
סה"כ	49

חלוקת בני משק מועמדים לפי מקומם:

בבית -	בנים ... 1	בנות 4	סה"כ 5
בצה"ל + ש.ש.ש.בנים ... 17	בנות 16	סה"כ 33	
חופש ממוסך - בנים ... 6	בנות 5	סה"כ 11	
סה"כ בנים ... 24	בנות 25	סה"כ 49	

מאומצים בנים ... 6 בנות 1 סה"כ 7

ילדים : סה"כ 175 (כולל 11 מסיימי י"ב שעומדים לצאת מחברת הילדים)

בני משק ונספחים שכבר התקבלו לחברות

בנים ... 16 בנות 16 סה"כ 32

בני משק מכיתת "אריה" והלאה שעזבו את המשק (כולל העבויה למשק אחר)

בנים ... 10 בנות ... 13 סה"כ 23

ביטוח לאומניים

מכיוון שמספר הפונים בבקשה לבטח אופניים היה כ-50% מן המינימום שועדת החברה תכננה - לא יתבצע הביטוח כרגע. תקציב ועדת החברה לא מאפשר חלום דוב דמי הביטוח. לאחר שנדע את מצב התקציבים של השנה הבאה, אולי נוכל לחדש את ההצעה, ועד אז אתכם הסליחה.

ור' החברה.

על מועצת האחד בכפר עזה

ביום ב' 14/7 התקיימה ישיבת מועצת האחד בכפר עזה, כשעל סדר היום היו החלטות בעניין סדרי ממשל (נוהל בעניין עבודת פעילים מגויסים), וראשית דיון על בצוע החלטות בעניין תסול עבודה שכירה במשקים.

בנוגע לסדרי ממשל סוכם לאחר דיון:

1. שאורך תקופת השרות (קדנציה), של מגויסים במוסדות בית האחד או שליחות חתיה שנחיים ושליחות מיוחדת (כמו קרן האחד או משקי האחד), יהיו עד 4 שנים.
2. חברים שבשליחות במוסדות צבור כמו הכנסת, המפלגה, התסתדרות וכו' ישרתו עד 2 תקופות, לפי אורך הזמן המקובל במוסד בו עובדים ובמקרים מיוחדים, באשר החנועה והקבוץ, גם למעלה מזה.
3. במשרדי הממשלה חתיה תקופת השרות רק קדנציה אחת, בדרך כלל.
4. במוסדות משק כמו חנוכה, המשביר או במפעלים אזוריים (בחקידים מנהליים), עד שתי תקופות שרות, לפי אורך הזמן של תקופת בחירות, בו בזמן שעבודה רגילה במוסדות אלו אם מכללים אזוריים יראו כעבודה במשק ואין כללי החלופה חלים עליהם.
5. לאחר תקופת שליחות יחזור החבר לביתו (לזמן שלא הוגדר, ויחואם עם הקבוץ והחנועה).
6. בחירות לחקידים בחנועה יהיו לפי הקריטריונים ובצורה שהיחה עד כה. מזכיר האחד יבחר לחקידו ע"י המרכז, ואופן בחירתו חתיה ע"י ועדת הצעות (בח 7 עד 9 חברים), שירכזו הצעות מועמדים, תבררם וחביא הצעות ריאליות בכוונה להביא יותר ממועמד אחד, אם זה אפשר - חברי ועדת ההצעות יהיו מהציתם פעילים באחד ומחציתם מהמשקים - מזכיר הפנים יוצע לחקידו ע"י מזכיר האחד ויאושר ע"י מזכיר האחד.

בנושא תסול העבודה השכירה במשקים הושמעה סקירה על מה שכבר בוצע במשקים שונים לתסול עבודה שכירה בחקלאות ובירותים, דבר המחקדם בצורה משביעת רצון, עם גם בפגור מה לעומת התכנית. במה שנוגע לעבודה השכירה במפעלי תעשייה שם התמונה שונה לגמרי, כי יש 3 סוגים של מפעלים:

- א. הבנויים על רוב גדול של שכירים (75 עד 40 אחוז שכירים).
- ב. בינוניים (40 עד 10 אחוז).
- ג. עם מעט שכירים (10 אחוז ומטה).

בקבוצה ב' ו-ג' יש אפשרות שכירה לתסול את העבודה השכירה ע"י מיכון ותחכום, בעזרת הלוואות ותמריצים ממוסדות האחד, גם אם יהיה חלק של המפעלים שיחברו שאין אפשרות לעשות זאת ויעברו לקבוצה א'.

תסול העבודה השכירה בקבוצה א' (כוללת כע 18 מפעלים), חוכל להיות בכמה צורות: אם המפעל ממוקם מחוץ לתחומי הקבוץ אזי אפשר לגשת לעניין בכמה צורות שטרם גובשו סופית, כמו העברה לגוף צבורי (כולל חברת העובדים או שחוף הפועלים במפעל). אבל במפעלים הנמצאים בתחום הקבוץ העניין מסובך מאד וטרם הובאו הצעות קונקרטיות איך להתגבר על בעיה זו. (אנו מנסיוננו במשק ראינו מה זה כשיש מפעל בתוך המשק שלא שייך לו). ולכן יש אפילו הצעות למכור מפעלים, שיצאו מהמשק. ובכסף שמתקבל לבנות מפעל יותר קטן או יותר מהחפץ, שצריך פחות עובדים ושיוכל ללח את ההכנסות שהתקבלו מהמפעל שנמכר - בקצור, כדי לסכם את העניין יצטרכו לבטח עוד 3-4 ישיבות לפני שתתגבש הצעה מעשית ובה בצוע.

בסוף ישיבת המרכז אושר גם פרסום גלוי דעת מטעם האחד, המגנה בצורה חד משמעית את הנעשה בנמלי הארץ על קבוצה או בודדים, הלוקחים את החוק בידים, לרעת המשק והמדינה, בתקופה הרח אסון שאנו עובדים כעת. גלוי דעת זה גם פורסם בו ביום בחדשות "שדורי ישראל".

בקור נכדים

הוחלט להגדיל את התקציב הקיים, שהוא 25 ל"י, עד 50 ל"י לנכד לשנה. בסנה הבאה ניתן תקציב שישתווה ל-50% של התקציב לילדים, המודרג לפי גיל. לגבי ימי בקור, הוחלט לנהוג לפי המלצת האחד על מחן ימים לפי נכד למשפחה. משפחה בעלת יותר מנכד אחד דינה כדין של משפחה בעלת נכד יחיד, ביחס למספר ימי בקור לסבים. כן הוחלט לתקציב ימי עבודה לפי דרישת המשפחה בהתאם לקנה מידה כדלקמן:

- 2 ימים לחיפה והסביבה
- 3 ימים למרכז הארץ
- 4 ימים לדרום

לדוגמה:

למשפחת בן שמחון יש נכדים לפי הפרוט הבא:

4 נכדים ביישוב "אין דבר" בדרום הארץ	4 ימים ו-200 ל"י
3 נכדים ביישוב "חננרית" בצפון	2 ימים ו-150 ל"י
2 נכדים ביישוב "כאב ראש" במרכז	3 ימים ו-100 ל"י
ס"ה (כן ירבו)	9 ימים - 450 ל"י

חקנון לתקוני חשמל

אלן וויטהם דווח על בעיות תקוני חשמל. החברר שלפי המספרים של השנה וחצי האחרונות, ממוצע הסכום שהוצא לחבר, הגיע ל-200 ל"י. סכום זה לא התחלק שווה על כל החברים. החקנון הקיים נערך לפני כשנתיים, וחודש לפני כשנתיים. בחקנון לא נלקחו בחשבון מכשירי חשמל שהמסק אינו מספק, כגון פטיפון, רשמקול, שמספרם גדל באופן ניכר. הוחלט להנהיג תקציב אישי לצרכי תקוני חשמל, החל משנת התקציב הבאה. הסכום ייקבע בסוף שנה זו (ספטמבר) ע"מ לקבע סכום ריאלי המבוסס על סכומי השנה.

מזגני אוויר

סוכם לרכש מספר מצומצם של מזגני אוויר מידי שנה ולחלק אותם לפי גיל. המבוגר יותר קודם בחור.

חצאי משפחות

לאחר דיונים רבים וממושכים לגבי זכויות דיור לחצאי משפחות, סוכם להמליץ על מחן זכויות דיור לחצאי משפחות בדומה למשפחות רגילות. הדיון החמקד על הגדרת חצי משפחה.

ג. ב. עקב החלטת האספה האחרונה, ההחלטה לגבי רכישת מזגני אוויר חוששה.

עונת הקיץ הגיעה

...ואתה רבוי של מסיבות וקומזיצים בחוץ. אני מאד מבקשת מהחברים הזקוקים לשולחנות ניידים או לכסאות מתקפלים לא לקחת לבד מבלי לדבר עם האחראי לחדר האוכל או אחי. זאת על מנת להבטיח שהציוד יוחזר עד יום ששי לארוחת ערב.

בתודה מראש,

מינה
ו. המרכז הצבורי

נוכחים: מיכאל כ', איזי, זמי, שמואל, סלמה, ג'אק ג', איזק, אריה נ', איבן.

1. שנוי במבנה הנהולי של המפעל - בעקבות דרישת מיכאל כהן לסיים את תפקידו כמרכז המפעל, הקימה ועדת המשק ועדת אד-הוק לגבש הצעות לניהול המפעל, לאור השינויים שחלו בהתפתחות המפעל ובאפשרותינו להכנס לעבודות תעופתיות, והצורך לעבור לבנינים נוספים (מדובר בגמדא), הובאה לפני ועדת המשק ההצעה הבאה:
 - (א) הועדה הגיעה למסקנה לחלק את המפעל ל-2 אגפים. אגף הנירוסטה ואגף האלומיניום - ומנהל כללי שהוא יהיה המתאם ביניהם. הגזברות, נהול חשבונות, תמחיר, מזכירות, תפ"י (תכנון ופקוח ייצור) יהיו משותפים, בו בזמן ולכל אחד מן האגפים מערכת הנדסה, אחזקה ומנהל משלו.
 - (ב) הצעה למנהל אגף הנירוסטה - מופטי
הצעה למנהל אגף האלומיניום - אפריים.
 - הצעה למנהל כללי מתאם - קולין.
 - (ג) בהתייחסות לשינויים הטכנולוגיים של אגף האלומיניום הוצע שג'אק גולן יחזור לעבודה מלאה במפעל.
 - באגף הנירוסטה, בחפקיד מחקר ופיתוח - אוסי.
 - בסיכום: ועדת המשק ממליצה לקבל את ההצעות הבאות:
 - (א) שקולין מחליף את מיכאל כהן, במסגרת השינויים המפורטים לעיל.
 - (ב) תהליך זה מותנה במציאת מחליף מתאים לקולין במטע. הוטל על ועדה כוח אדם לבצע החלטות אלה.
 - איזק הודיע שבכוונתו לעבור למקצוע אחר בתום תקופה של שנתיים מעכשיו ודורש שהמחליף לקולין יהיה מסוגל לקבל על עצמו חלק פעיל בצוות המטע.
 - (ג) ההצעות הנ"ל מחייבות את חזרתו של ג'אק למפעל כדי לבצע את תוכניות הפיתוח של אגף האלומיניום. משום כך יהיה צורך להחליפו בתור מזכיר.
- להלן פירוט השינויים המוצעים:

מנכ"ל - קולין

גזברות	ניהול חשבונות	תמחיר	מזכירות	תפ"י	חדר כלים
(מחקר ופיתוח נירוסטה)			ג'אק ג' (מחקר ופיתוח אלומיניום)		
<u>מפעל נירוסטה</u>			<u>מפעל אלומיניום</u>		
מנהל	מופטי	מנהל	אפריים		
מכירות		מכירות			
הנדסה		הנדסה			
אחזקה		אחזקה			
ניהול ייצור		ניהול ייצור			
יציקה	עיבוד שבבי	יציקה	עיבוד שבבי		

המשך דו"ח ועדת המשק

2. חוכנית פיתוח אגף החמרן - הוחלט לזמן ישיבה משותפת בין הנהלת המפעל, המזכירות וועדת המשק כדי לדון על קווי התפתחות המפעל בעתיד.
3. בקשתו של ינקל להשתתף בקורס ניהול קבוצי במדרשת רופין.
הולט להמליץ לאסיפה לאשר לינקל להשתתף בקורס זה בחור למודים פונקציונלים.
4. עתיד הצאן - ועדת המשק החליטה להביא בפני האסיפה את ההמלצות הבאות:
(א) לחסל את עדר החלב
(ב) להסמין את מרכז המשק שיביא להקמת עדר צאן לבשר מגזע המרינו.
5. חוספת תקציב לבקור הורים בארץ:
ועדת החברה בקשה מועדת המשק אישור לאפשר 3 בקורי משפחה בשנה, במקום בקור אחד. למטרה זו דרושה הקצבה נוספת של 3000 ל"י.
הוחלט לקבל את ההצעה מהחללת תקציב חש"ו.

לקראת האסיפה במוצ"ש

1. ועדת הגיל הרך אישרה את יציאתה של שירה פק לקורס של שנתיים מכינה באורנים. שירה עברה קורס לגננות בארה"ב, אך עליה להשתלם בארץ כדי לקבל את ההסמכה. ישנן המלצות מועדת הקליטה וועדת השתלמויות, והמזכירות.
2. המלצת ועדת המשק שינקל ישתתף בקורס ניהול קבוצי במדרשת רופין, במסגרת לימודים פונקציונלים.

PARENTS' PAGE

9 "In the old days we used to curse the tractorists who ran over a water pipe and caused a breakdown in the water supply. In this age of technology things have become more sophisticated, and last Friday we were able to blame the low-flying pilot who winged an electric line and cut off the power to Kfar Hanassi.".....At last I thought I'd found something for the headlines; a telephone call to the Electricity Board brought a denial; a further call confused the issue even more - now they say they know nothing about it. One thing is clear - the public would rather read sensational news (even if untrue?) than dry facts. Anyway, last Friday there was a power cut.....

3 Gamba is closing down. The wrecking crew moved in this week and dismantled all the fittings and fixtures. The place looks like a frontier town in a Western film with only the voices of ghosts echoing back and forth.

3 Gershon Mader is back in hospital in Tsfat, but feeling much better. We hope to see him back here soon.

3 The Ulpan finished last Friday, and 20 students received certificates. Some of them will be returning home, but several will be staying on for some time. The next course starts on August 20th.

JAHRZEIT

22nd Av 5731 - Hyman Englesberg.

MAZAL TOV

28/7 Yael Nemenoff
Vereni Levi
29/7 Zvikeh Kornblitt
Suzanne Schwartz
Orli Arnold
Liat Goldberg
30/7 Amos Nitsan
31/7 Udi Wagner
1/8 Nachman Englesberg
Betty Doari
Ora Namali
Yannai Collett
2/8 Shira Peck
3/8 Dalia Wagner
Michal Gatter

.. ..

28/7 Hanna & Shmuel Yodaiken (49)
30/7 Eva & Emil Frank
31/7 Rona & Nachman Englesberg
2/8 Sheila & Henry Ben-Yehuda
Shira & Yoav Peck

3 Yisrael Hadar and his faithful men (& women) have been keeping the schoolkids busy - all week with all sorts of activities. Rumour has it that even Yisrael is having a whale of a time.....